

stillet, atter for de derpaa anførte Restancer forfølge Sagen paa den ovenfor foreskrevne Maade, om end ikke Sagen i Henseende til de ældre Restancer endnu maatte være bragt fuldkommen til Ende.

§ 20. Forsaavidt Nogen som Beneficiarius, Fideikommissarius eller Usufruktuarus besidder faste Eiendomme eller Tiender, og de Restancer af Skatter og Afgifter, han har paadraget sig, ikke kunne erholdes betalte ved Udpantning i hans Løsøre overensstemmende med foregaaende § 13, blive Eiendommens redeste Indtægter - Penge-Indtægterne først -, eller saamange af samme, som til Restancernes Dækning findes fornødne, ved Fogden at sekvestrere, indtil det Skyldige er betalt, saaledes at det paalægges vedkommende Forpagtere, Forvaltere, Fæstere eller andre Ydere, der have Afgifter at erlægge til Besidderen, i Stedet derfor, saa længe, indtil Sekvestrationen ophæves, at præstere Afgifterne til en af Fogden, efter Overlæg med Oppebørselsbetjenten, dertil beskikket, i Nærheden bosat, paalidelig Mand, der har at modtage Afgifterne, naar de tilbydes ham, og, forsaavidt det Modtagne bestaaer af Naturalier, at drage Om-sorg for dets Bortsalg ved offentlig Auktion, samt dernæst at indbetale Pengene, efter Afkortning af de havte Udgifter samt visse Procent, der af Fogden, efter Omstændighederne, tilstaaes ham for Indkassationen, m.v., til Amtstuen eller Oppebørselsbetjenten, forsaavidt fornødent gjøres til Restancens Dækning, hvorimod det derfra muligen Overskydende udbetales til de paagjældende Eiendommens Besidder, til hvem han iøvrigt har at aflægge Rigtighed for Indkassationen i det Hele. Dog skal, naar der til Fyldestgjørelse af en Restance af Skatter eller Afgifter maa søges Betaling i en Tiende, som oppebæres i Kjærven, denne, efter at været bleven belagt med Sekvester, af Fogden foranstalles bortsolgt ved Auktion, forsaavidt behøves til Restancens Dækning, paa en passende Tid før Høsten, med Ret for Kjøberen til at gjøre sig den saaledes købte Tiende-Indtægt saa nyttig, som han lovlig kan.

- Forsaavidt nogle af de ovenmeldte Ydere ikke strax kunne, efter Tilsigelse, møde ved Forretningen, for der umiddelbart af Fogden at tilkjendegives det Fornødne, har Fogden skriftligen at paalægge vedkommende Sognefogder at besørge Forkyndelsen for dem, hvilket da inden 8 Dage maa være skeet. Ved Sekvestrationsfor-

retningen bør Fogden derhos betyde Besidderen, at naar ikke samtlige Restancer af Skatter og Afgifter, saavel de, for hvilke Sekvestrationen iværksættes, som de, der senere paadrages, ere betalte inden 6 Maaneder fra Forretningens Datum, er han uden Videre udsat fra Besiddelsen af de faste Eiendomme og Tiender eller de Dele af samme, som Amtmanden til Hensigtens Opnaelse skjønner fornødne, hvilke da tages under Administration af en paalidelig Mand, som dertil af Amtmanden beskikkes og som af Eiendommens Indtægter, hvorfor han iøvrigt til den fratraadte Besidder saavelsom til Amtstuen eller Oppebørselsbetjenten har at aflægge Regnskab, erholder et billigt Honorarium, men ellers indbetaler alle Eiendommens Indtægter, forsaavidt, de ikke til dens Drift og Vedligeholdelse uomgjængeligen behøves, i Amtstuen eller til den vedkommende Oppebørselsbetjent, hvilken Bestyrelse vedvarer, indtil samtlige Restancer med alle paaløbne Omkostninger ere betalte.

Saalænge denne Administration finder Sted, kan ingen Likvidation for muligen forud erlagte Afgifter eller for andre Fordringer, der kunne have mod den fratraadte Besidder af Forpagtere, Fæstere eller Andre, gjøres gjældende mod det Offentliges Krav paa de fulde Indtægter, der fra Administrationstidens Begyndelse forfalde af de sekvestrede Eiendomme.

- Sekvestrationsforretningen tilstilles Oppebørselsbetjenten, som, naar Betalingen ikke inden de bestemte 6 Maaneder paafølger, derom gjør Indberetning til Amtmanden, der foranstalter det videre Fornødne til Eiendommens Administration.

- For Sekvestrationen saavelsom for Forretningens Beskrivelse, der dog, forsaavidt den meddeles Oppebørselsbetjenten, kan skee paa ustemplet Papiir, erlægges det fulde i Sportelreglementet af 22. Marts 1814 for deslige Forretninger bestemte Gebyr, dog uden at Forhøielse til Justitsfonden, pro mille Gebyr eller særskilt Betaling for, hvad der som ovenmeldt skal tilkjendegives Yderne, beregnes. Og bliver Gebyret saavelsom de øvrige Omkostninger at afholde af de første Indtægter, Eiendommene kaste af sig.

§ 21. Paadrages Skatte- og Afgifts-Restancer af nogen fast Eiendom, hvis Besidder har Bopæl uden for den Foged-Jurisdiktion, hvori Eiendommen er beliggende, da forholdes med Restancernes Inddrivelse ved Udpantning i hans paa bemeldte Eiendom værende Løsøre og, naar